

בש"פ 6589/20 - היועץ המשפטי לממשלה נגד איתןטייב

בבית המשפט העליון

בש"פ 6589/20

בש"פ 6590/20

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העורר בבש"פ 6589/20 והמשיב היועץ המשפטי לממשלה
בבש"פ 6590/20:

נגד

המשיב בבש"פ 6589/20 והעורר איתןטייב
בבש"פ 6590/20:
עררים על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
17.9.2020 (כבוד השופטת ת' בזק רפפורט) ב-מ"ת
34564-08-20

תאריך הישיבה: כ"ט באלול התש"ף (18.9.2020)

בשם העורר בבש"פ 6589/20 עו"ד מתן עקיבא
והמשיב בבש"פ 6590/20:
בשם המשיב בבש"פ 6589/20 עו"ד ישראל קליין
והעורר בבש"פ 6590/20:

החלטה

1. לפני שני עררים לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 17.9.2020 (מ"ת 34564-08-20; השופטת ת' בזק רפפורט), שבה הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בבש"פ 6589/20 (הוא העורר בבש"פ 6590/20, יכונה להלן: המשיב) בפיקוח אלקטרוני ובתנאים נוספים. זאת עד למתן החלטה בעתירה שהוגשה להכריז על המשיב כבר-הסגרה לצרפת.

הליכי המעצר ועיקרי העובדות הצריכות לעניין

2. ביום 17.8.2020 הגיש היועץ המשפטי לממשלה (הוא העורר בבש"פ 6589/20 והמשיב בבש"פ 6590/20, יכונה להלן: העורר) בהתאם לסעיף 3 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 (להלן: חוק ההסגרה) עתירה לבית

המשפט המחוזי בירושלים להכריז על המשיב וארבעה אחרים (להלן: השותפים) כבני-הסגרה לצרפת (תה"ג 34526-08-20, להלן: עתירת ההסגרה). יחד עם עתירת ההסגרה, הוגשה בקשה לפי סעיף 5 לחוק ההסגרה, למעצרו של המשיב עד למתן החלטה בעתירת ההסגרה (מ"ת 34564-08-20, להלן: בקשת המעצר).

3. עוד טרם שהוגשה עתירת ההסגרה, בעקבות מידע שהועבר למשטרת ישראל על ידי משטרת צרפת המייחס למשיב ולשותפים ביצוע עבירות מרמה והונאה כלפי אזרחים וגופים צרפתיים מתוך דירה בישראל, אלה נעצרו ביום 30.6.2020. מעצרים לצרכי חקירה ("מעצר ימים") הוארך על ידי בית משפט השלום מכוח סעיף 13 לחוק המעצרים.

ביום 8.7.2020, בטרם פקע "מעצר הימים", הוצאו נגד המשיב והשותפים צווי מעצר של שופט חוקר בבית משפט בפריז. עם הוצאת צווי מעצר כאמור, הגישו הרשויות בצרפת בקשה למעצרו הזמני של המשיב והשותפים לצורך הסגרתם לצרפת, על מנת להעמידם שם לדין באשמת ביצוע עבירות מרמה וניסיונות מרמה בחבורה מאורגנת; קשירת קשר לקבלת דבר במרמה; והלבנת הון. משהוגשה הבקשה, המשיב והשותפים נעצרו בהוראת קצין משטרה מכוח סעיף 6 לחוק ההסגרה. בהמשך הובאו בפני שופט של בית משפט שלום לשם הוצאת צו מעצר כאמור בסעיף 7 לחוק ההסגרה – מעצר עד להגשת עתירת הסגרה, לצורך הבטחת ההסגרה.

ביום 9.7.2020 הורה בית משפט השלום בירושלים על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בפיקוח ובערבויות כספיות. ביום 10.7.2020 קיבל בית המשפט המחוזי בירושלים ערר שהגיש העורר על החלטה זו וקבע כי המשיב יותר במעצר מאחורי סורג ובריה עד ליום 20.7.2020. זאת על מנת לאפשר לבחון הזמנת תסקיר מבחן בעניינו.

ביום 20.7.2020 הורה בית משפט השלום בירושלים להאריך את מעצרו של המשיב עד ליום 23.7.2020 לשם קבלת עמדת מנהל הפיקוח האלקטרוני על מנת לבחון מעצר באיזוק אלקטרוני בלא להמתין לקבלת תסקיר שירות המבחן. זאת לנוכח שביתת העובדים הסוציאליים ששררה באותה עת ולא איפשרה קבלת תסקיר בזמן הנראה לעין. משלא הוגשה עמדת מנהל הפיקוח האלקטרוני עד המועד כאמור, שב והאריך בית המשפט את מעצרו של המשיב עד ליום 26.7.2020 לשם קבלת עמדת הפיקוח האלקטרוני בעניין היתכנות האיזוק.

לאחר מספר דחיות, ביום 29.7.2020 נערך דיון המשך בעניינו של המשיב שבסיומו הורה בית משפט השלום על עריכת תסקיר מעצר. ביום 10.8.2020, לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן שניתן ביום 6.8.2020 שבו קבע שירות המבחן כי לא ניתן להעריך את המסוכנות הנשקפת מהמשיב בהיעדר קביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, ולאחר שבית המשפט התרשם בעצמו מהמפקחים המוצעים, הורה בית משפט השלום בירושלים על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. העורר ערר על החלטה זו וביום 11.8.2020 קיבל בית המשפט המחוזי בירושלים את הערר וקבע כי המשיב יותר במעצר מאחורי סורג ובריה עד ליום 18.8.2020.

4. כפי שכבר צוין, ביום 17.8.2020 הוגשו לבית המשפט המחוזי בירושלים הן עתירת ההסגרה הן בקשת המעצר, הנסמכות על בקשת ממשלת צרפת מיום 12.8.2020 להסגיר לידיה את המשיב והשותפים על מנת שאלה יועמדו לדין בגין ביצוע עבירות הונאה והלבנת הון בחבורה מאורגנת (להלן: בקשת ההסגרה). עתירת ההסגרה ובקשת ההסגרה מגוללות מסכת אירועים שלפיה החל מחודש ינואר 2020 ובפרט מחודש מרץ 2020 ועד ליום מעצרו של המשיב והשותפים ביום 30.6.2020, על רקע התפשטות נגיף הקורונה ומצב החירום ששרר בצרפת בעקבותיו, הונו המשיב והשותפים חברות ומוסדות רפואיים בצרפת על ידי מכירה פיקטיבית של ציוד רפואי להתגוננות מפני נגיף

הקורונה. על פי עתירת ההסגרה ובקשת המעצר, מעשים אלה הניבו כ-190,000 אירו אשר הועברו לחשבונות בנק בשליטת המשיב והשותפים שנפתחו בזהויות גנובות. עוד נטען לניסיונות מרמה באמצעות התחזות לאנשי רשות המיסים בצרפת לשם קבלת מידע מחברות צרפתיות בדבר ספקים עיקריים שלהם, וזאת במטרה לעשות במידע שימוש שלא כדין. על פי בקשת ההסגרה, המשיב והשותפים פעלו מתוך דירה בנתניה שבהחזקתו של המשיב.

ביום 18.8.2020 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי בירושלים במסגרת בקשת המעצר, ועל מנת לאפשר שהות ללימוד החומר כפי שנתבקש קבע בית המשפט דיון המשך ליום 24.8.2020. ביום 19.8.2020, משהחלטה על הארכת מעצרו של המשיב נשמטה מההחלטה מיום 18.8.2020, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת.

על מנת שהתמונה לא תימצא חסרה, יצוין כי ביום 23.7.2020 הורה בית משפט השלום על מעצרו של השותפים בפיקוח אלקטרוני. ערר על החלטה זו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה נדחתה אף היא לאחר שהערור חזר בו מן הבקשה (בש"פ 5222/20). כל זאת טרם שהוגשה עתירת ההסגרה ובקשת המעצר שלצידה; וייתכן כי בבקשת המעצר נתבקש מעצרו של השותפים בפיקוח אלקטרוני (כפי שהם נתונים כיום), ומעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריא. טרם הסתיים הדיון ביחס לשותפים, ודיון בעניינם קבוע בשלב זה בהמשך החודש.

5. ביום 24.8.2020 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי בירושלים בשאלת דיון של הראיות. נקבע כי נגד המשיב והשותפים קיימות ראיות לכאורה בכפוף לקשיים ראייניים שפורטו. עוד נקבע כי קיימות עילות מעצר לנוכח בקשת ההסגרה שהוגשה ובהינתן המעשים המיוחסים למשיב ולשותפים. בסיומו של הדיון ולענייננו, בית המשפט הורה על עריכת תסקיר משלים ביחס למשיב (מ"ת 34564-08-20, כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ, להלן: ההחלטה לעניין דיות הראיות).

6. בתסקיר משלים מיום 8.9.2020 המליץ שירות המבחן על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בביתו בנתניה (להלן: המלצת שירות המבחן). על אף ההערכה כי קיים סיכון להישנות התנהגות שולית ומרמית, הקשיים בדפוסי התנהגותו של המשיב והסתרת מעשיו מבני משפחתו הקרובים, מצא שירות המבחן כי מערך הפיקוח המוצע מסוגל להיערך לאורך זמן ולקיים את משימת הפיקוח באופן רציף, בהתייחס למוקדי הסיכון בחייו של המשיב. צוין בהקשר זה כי "מוקדי הסיכון במצבו של [המשיב] אינם קשורים בהכרח לצורך בהגבלת תנועה ויש חשיבות למעקר פיקוח הדוק וסמכותי, המסוגל לזהות מצבי סיכון והתנהלות בעייתית מצדו". מארג הפיקוח שהוצע ונבחן, נמצא כאמור מתאים למלא אחר דרישות אלה.

החלטת בית המשפט המחוזי נושא העררים

6. משהוגש התסקיר המשלים, שב בית המשפט המחוזי בירושלים ונדרש לעניינו של המשיב בדיון מיום 17.9.2020. העורר טען כי אין לאמץ את המלצת שירות המבחן שכן עבירות המרמה המיוחסות למשיב אינן מאפשרות ליתן בו אמון. עוד טען העורר כי שירות המבחן לא התייחס לעובדה שנגד המשיב תלוי ועומד מאסר על תנאי בר-הפעלה בצרפת וכן תלוי ועומד נגדו צו מעצר בצרפת בגין עבירות דומות לאלה נושא עתירת ההסגרה, שנטען שבוצעו בין השנים 2012-2013 (להלן: חסר בתסקיר). כן נטען כי במסגרת המלצת שירות המבחן לא נשקל החשש המובנה מפני הימלטות הקיים בעתירות הסגרה. המשיב מצדו סמך את ידו על המלצת שירות המבחן וטען כי הקשיים הראייניים

עמוד 3

שפורטו בהחלטה לעניין דיות הראיות תומכים במעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. עוד טען המשיב כי השותפים עצורים בפיקוח אלקטרוני, ואין מקום להפלות בינו לבינם.

בהחלטה מיום 17.9.2020 שהיא נושא העררים, קבע בית המשפט המחוזי כי המידע שבבסיס התסקיר המשלים לא היה שגוי או חסר באופן מהותי. כך משעה שעוד בתסקיר הראשון שניתן בעניינו, ניכר שהמשיב לא הסתיר משירות המבחן שהיה מעורב בעבר בעבירות שאפיון מרמה והונאה שבגין אף ריצה עונש מאסר קצר בצרפת. עוד צוין כי המלצת שירות המבחן ניתנה לאחר הערכה כי בהינתן הפיקוח האלקטרוני והמפקחים, יקיים המשיב את תנאי המעצר וזאת בלא שנעלם משירות המבחן החסר במידע כביכול שהעורר הפנה אליו. בנסיבות אלו, ובהינתן העובדה שהשותפים מצויים במעצר בפיקוח אלקטרוני, קיבל בית המשפט המחוזי את המלצת שירות המבחן והורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בתנאי מעצר בית מלא ובפיקוח אנושי. כן הורה בית המשפט על צו עיכוב יציאה מהארץ; נוסף על כך חויבו ארבעת המפקחים שאושרו בידי שירות המבחן לחתום על ערבות בסך 100,000 ש"ח כל אחד; וכן הורה בית המשפט על הפקדה בסך של 200,000 ש"ח וערבות עצמית בסך 300,000 ש"ח. עוד נקבע כי על המשיב להימנע משימוש באמצעי תקשורת כלשהו, והובהר למפקחים כי עליהם להקפיד על איסור זה; וכן שהמשיב מנוע מלשהות בממ"ד של הדירה כשהדלת סגורה.

ההחלטה נושא העררים עוכבה עד להחלטת בית משפט זה משהודיע העורר כי בכוונתו להגיש ערר.

העררים

7. ביום 18.9.2020 הגיש העורר את הערר. ערר שכנגד הוגש על ידי המשיב זמן קצר לאחר מכן. בערר שבכתב ובטיעוניו בעל פה, השיג העורר על קביעת בית המשפט המחוזי בדבר מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני תחת מעצר מאחורי סורג ובריח, שהתבססה על המלצת שירות המבחן. לשיטת העורר, אין במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאיין את המסוכנות ואת חשש ההימלטות הנשקפים מהמשיב; אין די בכך שהמפקחים נמצאו ראויים, משלא ניתן ליתן אמון במפוקח עצמו; והמלצת שירות המבחן התמקדה בטיב המפקחים ולא נתנה משקל מספיק לאופיו של המשיב עצמו, לעברו הפלילי, לחוסר היכולת ליתן בו אמון ולעובדה כי המרמה היא דרך חייו. עוד נטען כי המלצת שירות המבחן ניתנה תוך חסר בתסקיר; כי בית המשפט שגה בנותנו משקל למעצרו של השותפים בפיקוח אלקטרוני, משניתן ללמוד מהראיות כי המשיב הוא הציר המרכזי בביצוע העבירות; כי אין בפיקוח אנושי למנוע מהמשיב לעשות שימוש באמצעים אלקטרוניים ששימשו אותו לביצוע העבירות; וכי בית המשפט לא נתן את המשקל הראוי לעובדה שמעצרו של המשיב נועד לצרכי הסגרה, ולחשיבות בהבטחת קיומן של ההתחייבויות הבינלאומיות של ישראל שמהן מתחייב מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח. בדיון לפניי, טען העורר כי חשש ההימלטות הוא מובנה להליכי ההסגרה ובעניינו של המשיב ביתר שאת מששירות המבחן קבע כי מדובר באדם פורץ גבולות.

8. בערר שהגיש המשיב עתר לבטל את הפיקוח באמצעות איזוק אלקטרוני ולהעמיד את העורר בפיקוח מעצרים; וכן להפחית את ההפקדה במזומן ל-100,000 ש"ח (חלף 200,000 ש"ח כפי שקבע בית המשפט המחוזי). ואולם בדיון שהתקיים זנח למעשה ב"כ המשיב את הערר משלא חזר על הטענות שבכתב. במענה לערר שהגיש העורר, טען המשיב כי אין לשנות מהחלטת בית המשפט המחוזי לאחר שזו התקבלה על בסיס המלצת שירות המבחן. עוד טען כי לא היה חסר בתסקיר והמלצת שירות המבחן ניתנה לאחר שהיה בידו כל המידע הרלוונטי; כי יש במערך הפיקוח כדי להבטיח את קיום תנאי המעצר; וכי ככל שישנה הבחנה בין מידת מעורבותו של המשיב לבין מעורבות השותפים, עליה

למצוא ביטוי בגובה הערבויות ולא בתנאי המעצר. נוסף על כך נטען כי מרכז חייו של המשיב הוא בארץ, הוא עלה מצרפת לפני 25 שנים והוא בעל משפחה.

ביום 21.9.2020 הגיש ב"כ המשיב בקשה מוסכמת לתוספת התייחסות לתסקיר שירות המבחן, שבה דחה את טענת העורר לפיה עולה מן התסקיר כי לא ניתן ליתן אמון במשיב. לטענתו, קריאה קפדנית של התסקיר והמלצתו של שירות המבחן מעלה כי שירות המבחן סבר שניתן לחלוטין לסמוך על המשיב, תחת פיקוחם של המפקחים שאושרו לאחר שקילה זהירה ובחינה מוקפדת; ובתוך כך הדגיש ב"כ המשיב כי המשיב חשף מיוזמתו את עברו מלפני שנים כבר בתסקיר הראשון שניתן בעניינו, טרם שהיה ידוע לאיש דבר על אודותיו.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בכתובים והוספתי והייתי אוזן לטיעוני הצדדים בדיון, אני סבורה כי הערר שהגיש העורר (בש"פ 6589/20), דינו להידחות. משמע, שאין לשנות מהחלטת בית המשפט המחוזי נושא העררים והעורר יעצר בפיקוח אלקטרוני, תוך שהוא שוהה במעצר בית מלא בפיקוח אנושי ובתנאים כפי שנקבעו בהחלטתו של בית המשפט המחוזי. וייתכן בנקודה זו כי לנוכח המסקנה שאלה הגעתי, לא ראיתי מקום להידרש ל"מידרג" הנטען ככל שקיים בין המשיב והשותפים בנוגע למיחוס להם. אשר לערר שכנגד שהגיש המשיב (בש"פ 6590/20), זה נזנח כפי שכבר צוין ואין לכן מקום להידרש לו. יוער רק כי גם אם אין לקבל את ערר שהגיש העורר, לא היה מקום בנסיבות העניין לשעות לערר שכנגד. וארחיב.

10. בפסיקתו של בית משפט זה, נקבע לא אחת כי הוראותיו של חוק המעצרים חלות גם על החלטה בעניין מעצרו של אדם לאחר הגשת עתירה להכריז עליו בר הסגרה, לפי סעיף 5 לחוק ההסגרה (בש"פ 1084/20 פליקס נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 15 (26.2.2020), להלן: עניין פליקס). בתוך כך גם נקבע כי דיני מעצר בהליכי הסגרה כרוכים במערך שיקולים מורכב יותר ממעצר "רגיל", שכן חשש ההימלטות הוא מובנה בהליכים אלה, נוסף על המשקל שיש ליתן לאינטרס הציבורי שבקיום ההתחייבויות הבינלאומיות של מדינת ישראל כלפי המדינה המבקשת את ההסגרה (בש"פ 725/09 היועץ המשפטי לממשלה נ' אברג'יל (30.1.2009)). עם זאת הודגש בפסיקה כי אינטרס זה אינו עומד בבדידותו, כאשר מנגד עומדת למבוקש להסגרה הזכות החוקתית לחירות בטרם הרשעה לנוכח חזקת החפות (בש"פ 5477/17 עמר נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (19.9.2017)).

הכלל הוא אפוא, כי גם בהליך הסגרה אין להורות על מעצרו של אדם מאחורי סורג ובריה, ככל שניתן להשיג את תכליות המעצר באופן שהפגיעה בחירותו של המבוקש להסגרה תהא פחותה (בש"פ 8643/12 ברמי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקאות 12-13 (1.1.2013); עניין פליקס, פסקה 15). על כך נאמר בעניין פליקס מפי השופט י' אלרון, כי "אין בעצם בקשת ההסגרה של מבוקש כדי להוות עילת מעצר עצמאית המצדיקה את מעצרו, ואיני סבור שיש להעניק משקל מיוחד לשיקול זה במסגרת בחינת החשש מהימלטות או בבחינת המסוכנות הנשקפת ממנו" (שם, פסקה 16). ואך מובן הוא שכל מקרה נדרש שייבחן לגופו.

11. הנחת המוצא לצורך הדיון בענייננו היא קיומן של ראיות לכאורה, גם אם קיימים קשיים ראייתיים שעליהם עמד בית המשפט המחוזי בהחלטה נושא העררים ועוד קודם לכן בהחלטה לעניין דיות הראיות. קיימת גם עילת מעצר לנוכח חשש ההימלטות המובנה בהליך הסגרה ובשל המסוכנות הטבועה במעשי המרמה המיוחסים למשיב שנעשו בתכנון

מראש ובתחכום מתוך דירה שבהחזקתו. השאלה העומדת אפוא להכרעה בעניינו של המשיב, היא אם יש במעצר בפיקוח אלקטרוני משום מענה מספק לתכליות המעצר.

12. כפי שכבר צוין סבורתני כי בדין הסתפק בית המשפט המחוזי במעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, משהאינטרס בדבר קיום התחייבויותיה הבינלאומית של מדינת ישראל אין בו כדי להוות שיקול בלעדי בהחלטה לעניין מעצרו של המשיב; ומששירות המבחן העריך, תוך שהיה ער לקשיים בעניינו של המשיב, כי יש במארג הפיקוח המוצע לאחר בחינה קפדנית של המפקחים וכשהוא מהודק בפיקוח אלקטרוני, כדי ליתן מענה נאות בשקלול האיזונים הצריכים לעניין, למסוכנות הנשקפת מן המשיב. יוער בהקשר זה, כי דומה שבטיעוניו השליך ב"כ העורר את עיקר יתרונו על טיבן של העבירות המיוחסות למשיב, כאמת מידה למסוכנותו; ואולם לא די בכך כדי להכריע את הכף. אשר לחשש הימלטות, בעניינו של המשיב לא הוצגה בפני בית המשפט כל ראיה המלמדת, או אף מרמזת, על נקיטת פעולה כלשהי מצד המשיב במטרה להימלט מהדין. ואמנם בדיון שהתקיים לפניי, טענה זו נטענה על ידי ב"כ העורר בקול ענות חלושה. ונראה שכן, בהינתן שמדובר במי שמרכז חייו נטוע עמוק במדינת ישראל, הוא מתגורר בה ב-25 שנים האחרונות והוא בעל משפחה, נשוי ואב לארבעה ילדים וסב לנכדים.

זאת ועוד, ההחלטה נושא העררים עולה בקנה אחד עם המלצת שירות המבחן. אמנם, כידוע, שירות המבחן הוא גוף ממליץ והמלצותיו אינן כובלות את שיקול דעתו של בית המשפט. עם זאת תסקיר שירות המבחן הוא כלי עזר מקצועי אשר יש ליתן משקל ראוי להערכותיו, ולא מצאתי טעם מבורר לסטות מהמלצתו בעניינו של המשיב. בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני לאחר שבחן בקפידה את התסקירים בעניינו של המשיב; ובתוך כך דחה את טענת העורר שלפיה המלצת שירות המבחן התקבלה בהינתן חסר בתסקיר, וקבע כי שירות המבחן בא בהמלצה למעצר בפיקוח אלקטרוני בהיותו מודע לעברו של המשיב. בדיון לפניי, ב"כ העורר לא חלק עוד על מודעותו של שירות המבחן, אלא טען שלא ניתן לכך ביטוי בתסקיר המשלים. ואולם התסקיר הקודם היה מונח לפני שירות המבחן וכפי שציין בית המשפט המחוזי בהחלטה נושא העררים: "לא נראה אפוא כי המידע שבבסיס התסקיר היה שגוי או שחסר בו מרכיב מהותי, וההמלצה ניתנה מתוך מודעות לקיומו של קושי, ומתוך הערכה כי בהינתן הפיקוח האלקטרוני והמפקחים, יקיים המשיב את תנאי המעצר". דברים אלה מקובלים עליי במכלול האיזונים המתבקשים בנסיבות העניין, גם בידיעה שאין במעצר בפיקוח אנושי הולם ואף בהידוק של פיקוח אלקטרוני כדי ליתן מענה מוחלט והרמטי כמעצר מאחורי סורג וברית.

13. סופו של דבר, הערר שהגיש העורר נדחה (בש"פ 6589/20), ולמען הסדר נדחה גם הערר שהגיש המשיב שכאמור נזנח (בש"פ 6590/20). המשיב ייעצר איפא בפיקוח אלקטרוני, בתנאים ובערבויות כפי שנקבעו בהחלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 17.9.2020. עיכוב הביצוע שעליו הוריתי ביום 18.9.2020 – מבוטל בזאת.

ניתנה היום, י"ב בתשרי התשפ"א (30.09.2020).

ש ו פ ט ת